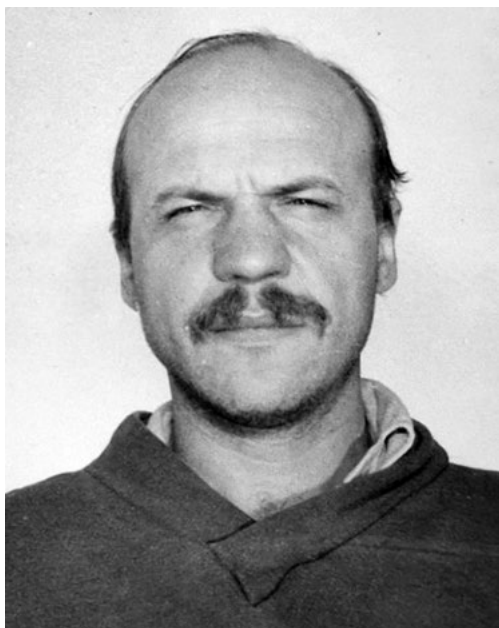

/ AŽ PŘÍLIŠ RYCHLÁ SMRT /

(Jaroslav Malý 1986)

Jaroslav Malý: Profil vraha bez empatie

Trojnásobný vrah Jaroslav Malý šokoval veřejnost svým pojetím vražd. Byly rychlé, nevyžadovaly žádnou zvláštní přípravu a dvě jeho oběti do poslední vteřiny netušily, co je čeká. Stejně by zřejmě dopadla i třetí, kdyby Malý hned napoprvé střílel přesněji. Byl to vrah bez citu, empatie a úcty k lidskému životu. Sam trdíl, že vraždil z pozice „antikomunismu“, avšak ani po listopadu 1989 se k jeho pojetí odbojové činnosti nikdo nepřihlásil a nikdo nespěchal s rehabilitací či ideovou očišťou jeho činů. Jeho oběti nebyly představiteli tehdejšího režimu, ale běžní občané, kteří se v ničem nelišili od svého okolí. O jejich osudu rozhodla pouze náhoda a Jaroslav Malý.

Dětství a dospívání v Litoměřicích

Jaroslav Malý se narodil 19. prosince 1951 v Litoměřicích. Od dětství se projevoval jako nepoddajné a zatáté dítě. Měl sklony prosazovat si svou, odmítal doma i později ve škole, do které nastoupil v roce 1957. Když začal krást a rodičům, Antonínovi Malému a Elfrídě (rozené Kerlové), přerostl přes hlavu, zasáhl stát a umístil jej do dětského domova. Zde se paradoxně žádné výchovné potíže neobjevily. V roce 1966 dokončil základní školu a nastoupil jako učeň v oboru malíř pokojů u Okresního stavebního podniku (OSP) v Litoměřicích, kde učení řádně dokončil.

První střety se zákonem

Ke sféře zločinu Malý přičichl již v šestnácti letech, kdy na litoměřickém nádraží vykrádal vagony a nakradené zboží prodával. Když se však vloupal do litoměřické nemocnice, dopadli ho příslušníci Veřejné bezpečnosti (VB). Okresní soud v Litoměřicích jej dne 31. října 1968 odsoudil k šesti měsícům odnětí svobody s podmíněným odkladem za trestné činy rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví (§ 132 tr. zák.) a krádeže (§ 247 tr. zák.).